

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Карнобат, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Ст. Станчева И.

при участието на секретаря Веска Р. Христова
като разгледа докладваното от Татяна Ст. Станчева И. Гражданско дело № 20222130100978 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на А. И. С. с ЕГН *****, с адрес ***, представляван от мл. адвокат С. И. Р. - АК Сливен, с кантора в ***, срещу "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н., с пълномощник адв.Т. - БАК. В исковата си молба ищецът посочва, че бил в трудови правоотношения с ответника и бил назначен на длъжност „шофьор на товарен автомобил/международен транспорт“. С допълнително споразумение № 1 към трудовия договор ищецът бил командирован по маршрут България-Белгия-Германия-Франция-Люксембург-Австрия-Холандия-Испания-България със съответно определено допълнително възнаграждение, както следва: Белгия с мин. ставка- 10,28 евро на час; Германия с мин. ставка- 9,19 евро на час; Австрия с мин. ставка- 10,28 евро на час; Франция с мин. ставка- 10,39 евро на час; Люксембург с мин. ставка- 10,03 евро на час; Холандия с мин. ставка- 71,61 евро на ден; Испания с мин. ставка- 35,58 евро на ден; Англия с мин. ставка- 6,95 паунда на час. На ищеца били връчени заповеди за командироване. Работодателят обещал на ищеца месечно трудово възнаграждение в размер на 2800 евро. Със заповед № 34/27.01.2022г. ТПО на ищеца било прекратено.

Ищецът твърди, че за срока на договора е отработил следните работни часове, при съответните минимални ставки за тях: 07.12.2021 г.- 8:50 раб. ч. - общо 71,61 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 08.12.2021 г - 8:38 раб. ч. х 6,95 паунда - общо 58,24 паунда, равняващи се на 136,28 лева; 09.12.2021г.-3:47 раб.ч. х 10,28 евро - общо 35,67 евро, равняващи се на 69,55 лева; 11.12.2021 г - 2:09 раб.ч. - общо 71,61 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 13.12.2021 г - 2:47 раб.ч. общо 71,61 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 14.12.2021 г.- 8:33 раб.ч. х 10,39 евро - общо 86,55 евро,

равняващи се на 168,77 лева; 15.12.2021Г - 4:58 раб.ч. х 9,19 евро - общо 42,09 евро, равняващи се на 82,07 лева; 16.12.2021 г - 6:46 раб.ч.- общо 71,61 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 17.12.2021г.- 9:02 раб.ч.- общо 71,91 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 18.12.2021 г.- 8:05 раб.ч. х 10,39 евро - общо 83,63 евро, равняващи се на 163,07 лева; 20.12.2021Г - 7:25 раб.ч. х 9,19 евро - общо 66,62 евро, равняващи се на 129,90 лева; 21.12.2021 г - 2:11 раб.ч. х 10,28 евро - общо 93,54 евро, равняващи се на 182,40 лева; 22.12.2021 г.- 4:27 раб.ч.х 9,19 евро - общо 39,24 евро, равняващи се на 76,51 лева; 23.12.2021 г - 5:55 раб.ч. х 10,28 евро - общо 57,05 евро, равняващи се на 111,24 лева; 24.12.2021г - 6:21 раб.ч - х 9,19 евро - общо 57,06 евро, равняващи се на 111,26 лева; 25.12.2021г - 5:09 раб.ч.х 10,39 евро - общо 52,88 евро, равняващи се на 103,11 лева; 27.12.2021г - 1:02 раб.ч - общо 71,61 евро на ден, равняващи се на 139,63 лева; 28.12.2021 г - 4:42 раб.ч. х 10,28 евро - общо 45,43 евро, равняващи се на 88,58 лева; 29.12.2021 г.- 6:31 раб.ч.- общо 71,61 евро на ден , равняващи се на 139,63 лева; 30.12.2021г. - 6:25 раб.ч.х 10,39 евро - общо 64,93 евро, равняващи се на 126,61 лева; 31.12.2021 г- 9:09 раб.ч.х 9,19 евро - общо 83,53 евро, равняващи се на 162,88 лева; 01.01.2022г.-6:05 раб.ч.х 9,19 евро - общо 55,59 евро, равняващи се на 108,40 лева; 03.01.2022г.-2:09 раб.ч.х 9,19 евро - общо 19,20 евро, равняващи се на 37,44 лева; 04.01.2022г.-8:31 раб.ч.х 9,19 евро - общо 76,36 евро, равняващи се на 148,90 лева; 05.01.2022г.-9:02 раб.ч. х 9,19 евро - общо 82,89 евро, равняващи се на 161,63 лева; 06.01.2022г.-3:39 раб.ч. х 9,19 евро - общо 31,15 евро, равняващи се на 60,74 лева; 07.01.2022г.-4:30 раб.ч.х 10,28 евро - общо 44,20 евро, равняващи се на 86,19 лева; 08.01.2022г.-4:44 раб.ч.х 10,39 евро - общо 46,13 евро, равняващи се на 89,95 лева; 09.01.2022г.-2:22 раб.ч.х 10,39 евро - общо 23,06 евро, равняващи се на 44,96 лева; 11.01.2022г.- 6:51 раб.ч.- общо 71,61 евро на ден , равняващи се на 139,63 лева; 12.01.2022г. - 7:29 раб.ч. х 10,39 евро - общо 75,74 евро , равняващи се на 147,69 лева; 13.01.2022г. - 7:49 раб.ч. х 10,39 евро - общо 77,82, равняващи се на 151,75 лева; 14.01.2022г. - 6:14 раб.ч. х 10,39 евро - общо 63,79, равняващи се на 124,49 лева; 15.01 2022г. - 4:28 раб.ч. - общо 71,91 евро на ден, равняващи се на 140,22 лева; 16.01 2022г. - 6:54 раб.ч. х 9,19 евро общо 60,10 евро, равняващи се на 117,19 лева; 17.01.2022г. - 6:49 раб.ч.х 9,19 евро общо 59,64 евро, равняващи се на 116,29 лева; 18.01 2022г. -1:51 раб.ч. х 10,39 евро - общо 15,68 евро, равняващи се на 30,57 лева; 19.01 2022г. - 5:31 раб.ч. х 10,28 евро - общо 54,58 евро, равняващи се на 106,43 лева; 20.01.2022г. - 9:25 раб.ч. х 6,95 паунда - общо 64,28 паунда, равняващи се на 150,41 лева; 21.01 2022г. - 4:37 раб.ч. х 6,95 паунда - общо 30,37 паунда, равняващи се на 71,06 лева; 22.01.2022г. - 4:13 раб.ч. х 6,95 паунда - общо 28,70 паунда, равняващи се на 67,15 лева; 23.01 2022г. - 2:57 раб.ч. х 6.95 паунда - общо 17,86 паунда, равняващи се на 41,79 лева; 25.01.2022г. - 3:28 раб.ч. х 6,95 паунда - общо 22,79 паунда, равняващи се на 53,32 лева; 26.01. 2022г. - 1:48 раб.ч. х 6,95 паунда - общо 10,28 паунда, равняващи се на 24,05 лева.

Трудовото възнаграждение на ищеца за срока на договора било в общ

размер от 4 909,91 лева, от които за месец декември 2021 г. в размер от 2 689,64 лева и за месец януари 2022г. в размер от 2 220,27 лева. Тъй като ищецът изпълнявал международни курсове извън границите на Република България в страни от Европейския съюз, претендира обезщетение за командироването си по 35 евро дневни на ден за 51 дни в общ размер от 1 785 евро, равняващи се на 3 491,16 лева. На ищеца била заплатена на 25.01.2022г. единствено сумата в размер на 2 560 лева с основание: РЗ и командировка за м.12.2021г., от които 510 лева работна заплата и 2 050 лева командировки.

Претенциите по исковата молба е за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата от 4 399,91 лева, представляваща неизплатено трудово възнаграждение по чл.128 ал.2 от КТ и сумата в размер на 1 441,16 лева по чл. 215 от КТ във вр. с Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина за периода от 21.11.2021 г. до 27.01.2022г., ведно със законната лихва върху сумите от 24.02.2022г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Претендират се съдебни и деловодни разноски и адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 във вр. ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата.

В законоустановения срок ответникът "НЕНКОВ-82" ЕООД, чрез пълномощника си адв.Т., заема становище за неоснователност на претенциите. Посочва, че с трудовия договор № 56/21.11.2021 год. страните са договорили основно месечно трудово възнаграждение на ищеца в размер на 650.00 лв. Твърди, че е недопустимо кумулативното претендиране на обезщетение при командировка в чужбина, по 35 евро на ден, заедно със съответните минимални часови ставки за страните от Европейския съюз. Ответникът оспорва изнесените твърдения че ответникът е бил командирован в чужбина за 51 дни, без да посочва периода на командировката. Като неверни се оспорват и отработени работни часове в чужбина и определените от ищеца минимални ставки. Ответникът заявява, че води редовно счетоводството си и от прегледа на съответните пътно-отчетни документи, вкл. показанията на тахографа се установяват различни от наведените с исковата молба показания /като часове и като дестинации/ в пъти по-малко от така записаното от ищеца в исковата молба.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници.

В първото с.з., проведено на 05.12.2022г. ищецът направи уточнение на претенцията си от 4399,91 лева като заяви че претенцията е за възнаграждение за положен труд в чужбина и не включва договореното възнаграждение за работна заплата в страната съгласно трудовия договор. Пълномощника на ищеца заяви, че ищецът страна няма претенции за уговорената заплата от 650 лева, което изявление беше прието от съда като оттегляне на иска за трудово възнаграждение по сключения трудов договор.

Претенцията от 1441,16 лева е заявена като остатък от дължимите командировъчни за периода от 21.11.2021г. до 27.01.2022г. по чл.215 от КТ. В първото с.з., пълномощникът на ищеца призна, че от дължимите командировъчни за 51 дни по 35 евро на ден, в общ размер от 3491,16 лева, ищецът е получил 2050 лева, поради което претенцията за заплащане на командировъчни е в размер на 1441,16 лева.

В с.з. ответникът направи изявление и призна че ищецът е бил в ТПО с него, че ищецът е бил в трудови правоотношения с него и е бил командирован в държави в ЕС, считано от 23.11.2021г. за период от 51 дни.

Ищецът претендира кумулативното заплащане на командировъчни разходи по 35 евро на ден за времето на командировката, и възнаграждение за отработеното време по съответните минимални часови ставки съгласно сключеното на 21.11.2021г. споразумение № 1 към трудовия договор и твърди, че сумата от 4399,91 лева не се претендира извършен каботажен превоз, а на основание сключеното споразумение между работника и работодателя за заплащане на съответните минимални часови ставки и представлява трудово възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Видно от трудов договор № 56 от 21.11.2021г., между страните е съществувало ТПО, като ищецът е заемал длъжността „шофьор на автомобил/международен транспорт“ при ответника на 8-часов раб. ден, с основно месечно възнаграждение 650 лева, платимо ежемесечно, с уговорен размер на платения годишен отпуск – 20 дни, и едномесечно предизвестие за прекратяване на ТПО. Трудовият договор е сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, вр. чл. 70 от КТ, със срок за изпитване от шест месеца, в полза на работодателя.

На ищеца е връчена на 21.11.2021г. длъжностна характеристика за изпълняваната от него длъжност, с посочени в нея описание и изисквания за длъжността, както и права, задължения, отговорности и подчиненост на работника.

Представено е допълнително споразумение № 1 от 21.11.2021г. към трудов договор № 56/21.11.2021г., подписано между страните, на основание чл.119 от КТ във вр. чл.2, ал.1 от Наредбата за условията и реда за

командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставянето на услуги. Със споразумението страните са приели срок на командировка минимум 90 дни, който започва да тече след приемането от ищеца на автомобил на ответника – работодател от предходния водач и приключва при изпълнението на последния курс зададен от работодателя и предаване на автомобила на друг водач, посочен от „Ненков -82“ ЕООД. Със споразумението ищецът е приел да изпълнява курс по маршрут България-Белгия-Германия-Франция-Люксембург-Австрия-Холандия-Испания-България и др. държави определени със заявки. В Споразумението е посочено освен трудовото възнаграждение от 650 лева са допълнителни възнаграждения за ищеца за отделните държави в ЕС, съобразно съответната за държавата минимална часова ставка: Белгия с мин. ставка- 10,28 евро на час; Германия с мин. ставка- 9,19 евро на час; Австрия с мин. ставка- 10,28 евро на час; Франция с мин. ставка- 10,39 евро на час; Люксембург с мин. ставка- 10,03 евро на час; Холандия с мин. ставка- 71,61 евро на ден; Испания с мин. ставка- 35,58 евро на ден; Англия с мин. ставка- 6,95 паунда на час.

Представено е УП -3 за осигурителния стаж на ищеца за времето през което е бил ТПО с ответника.

Със заповед № 1/23.11.2021г. „Ненков -82“ ЕООД е командировал ищеца до различни европейски градове и държави, определени със заявка, със задачата: превоз на стоки. Ищецът А. С. е подписал заповедта за командировка, като на основание чл.121, ал.2 от КТ е дал съгласие да бъде командирован в ЕС за повече от 30 календарни дни. Посочено е в заповедта че на основание чл. 5, ал.2 т.6 от Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина и заповед №26/01.02.2019г. на „Ненков -82“ ЕООД заплащането на дневните командировки възлиза на 35 евро на ден, изплатени в български лева по дебитната карта на командированото лице.

Със заповед № 56/23.11.2021г. на основание чл. 5, ал.2 т.6 от Наредбата за служебни командировки и специализации в чужбина ищецът е командирован по маршрут България-Белгия-Германия-Франция-Люксембург-Австрия-Холандия-Испания-България, определени със заявка за срок от две години от 23.11.2021г. до 22.11.2013г. съгласно командировъчната заповед на ищеца се предоставя служебен аванс във валута и лева. В срок до 10 дни след приключването на командировката ищецът следва да представи пътен лист и

писмени финансови отчети за направените разходи ведно със съответните разходооправдателни документи, като дължимите командировъчни пари се изплащат след одобряване на пътния лист и финансовия отчет.

Представена е заповед № 34/27.01.2022г. на Ненков -82 ЕООД с което трудовото правоотношение на ищеца е прекратено считано от 27.01.2022г.

Представени са справки за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 за сключен трудов договор от 21.11.2021г. и за прекратен трудов договор от 30.01.2022

Представен е пътен лист, справка от ДАИ.

Към отговора на исковата молба, ответникът представя счетоводна справка за получени от ищеца суми с б.б., отчет за зареждане гориво, справка часове и ставки пробег, справки тахограф, квитанции паркинг и почивки.

Признава се от ищеца, че по банковата му сметка на 25.01.2022г. е извършен превод и той е получил сумата от 2560,00 лева за работна заплата и командировка за м. декември 2021г.

Прието е заключение по комплексна автотехническа съдебно - счетоводна експертиза на в.л. инж.М.М. и Ст. И., която след запознаване с материалите по делото и счетоводството на ответника, е установила следното: след приспадане на осигурителните вноски, трудовото възнаграждение на ищеца, възлиза в размер на 1250,57 лева. Командировъчните дневни, съгласно Наредбата за командировките и специализациите в чужбина за периода от 51 дни по 35 евро на ден, в които ищецът е бил в командировка в страни от ЕС са в общ размер от 3491,16 лева.

Съгласно изготвените справки от техническата част на експертизата за отчетеното време за шофиране, изчислено в часове за съответната държава и съобразно часови и дневни ставки, записани в допълнителното споразумение експертизата дава заключение че чистата сума за месец декември 2021г. възлиза на 2056,87 лева, а за месец януари 2022г. е в размер на 1745,71 лева, общо 3802,58 лева. Чистата сума като възнаграждение по допълнителното споразумение, съобразно часови и дневни ставки за съответната държава в ЕС за периода от 23.11.2021г. до 26.01.2022 г. възлиза в размер на 1242,58 лева, формирана като разликата между 3802,58 лева и полученото възнаграждение 2560,00лева.

След извършена проверка в счетоводството на ответника, вещите сочат, че в дружеството ответника няма документи и ответникът не е извършвал превоз при условията на каботаж, съгласно Директива №92/106 ЕИО.

В последното с.з., след изслушване на комплексната експертиза ищецът направи увеличение на претенцията си за командировъчни от 1441,16 на 2181,73 лева.

При така установените факти от значение за спора съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените иски са с правно основание по 215, ал.2 във вр. чл.121а от КТ за сумата от 4399, 91 лева и по чл.215, ал.1 във вр. чл.121 от КТ за претенцията от 2181,73 лева.

По делото е спорна дължимостта на претендираните възнаграждения за положен труд съгласно посочените в допълнителното споразумение часови ставки в отделните държави от ЕС, предвид твърденията на ищеца, че същите се дължат като трудово възнаграждение и оспорването на ответника, че такива биха се дължали, ако ищецът е извършвал каботажен превоз, какъвто той не е осъществявал.

Спорно е и дали посочените часове са действително отработени и може ли да се претендират кумулативно командировъчни по чл.215 от КТ във вр. с Наредбата за командировките и специализациите в чужбина кумулативно с претенцията за отработени часове съобразно часовите ставки в отделните държави.

За да се уважи искът за заплащане на уговорено допълнително възнаграждение за работа в чужбина е необходимо ищецът да установи, че е уговорено заплащане на процесното допълнително възнаграждение за работа в чужбина съгласно часовите ставки в съответната държава от ЕС, да установи в кой период е полагал труд в чужбина, размерът на дължимото му на това основание възнаграждение за този период.

От представения трудов договор се установява, че ТПО с ищеца е възникнало на 21.11.2021 г., като той е бил задължен да постъпи на работа на 23.11.2021г. ТПО е било прекратено на 27.01.2022 г., т.е. ищецът е бил в ТПО с ответника от 23.11.2021г. до 26.01.2022 г., включително. ТПО е било прекратено на основание чл.71, ал.1 от КТ, със заповед № 34/27.01.2022г..

Претенцията за заплащане на възнаграждение за работа в чужбина в страни-членки на ЕС в размер на 4399,91 лева, представляваща допълнително трудово възнаграждение за работа в чужбина, със съответните минимални часови ставки в държави от ЕС е с правно основание ДИРЕКТИВА 96/71/ЕО и чл. 121а КТ.

С нормата на чл. 121а от КТ, в сила от 30.12.2016 г. в българското законодателство се транспонира ДИРЕКТИВА 96/71/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и се урежда командироването на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, като със същата във вътрешното ни законодателство се транспонират разпоредбите на горесцитираната директива. Тази разпоредба на КТ безспорно е приложима по отношение на всички командировки, отговарящи на описаните в нормата условия, за периода след влизането ѝ в сила, т.е. от 30.12.2016 г. насетне. Ищецът претендира заплащане на възнаграждение, определено при условията на чл. 121а от КТ, за периода 23.11.2021г. до 27.01.2022 г., за който период тези правила са приложими. Досежно приложимостта им по отношение на ищеца обаче, съдът намира следното:

Съгл. чл. 121а, ал. 1 от КТ, командироване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария:

- а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите; б) в предприятие от същата група предприятия; както и когато работодател, регистриран по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава командирова работник или служител на територията на Република България: а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и

ползвателя на услугите; б) предприятие от същата група предприятия. Според ал. 2 изпращане на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато: 1. регистрирано по българското законодателство предприятие, което осигурява временна работа, изпраща работник или служител в предприятие ползвател на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 2. предприятие, което осигурява временна работа, регистрирано по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава, изпраща работник или служител на работа в предприятие ползвател на територията на Република България. Съгласно ал. 4, в случаите по ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 за срока на командироването или на изпращането на работника или служителя се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в приемащата държава. Съгл. ал. 6, когато в съответствие с изискванията на ал. 5 работодателят по ал. 1, т. 2 и предприятието, което осигурява временна работа по ал. 2, т. 2, не осигурят основно трудово възнаграждение в размер най-малко на минималната работна заплата, установена за страната, и/или най-малко на минималния размер на допълнителните трудови възнаграждения за извънреден и нощен труд, работникът или служителят има право на: 1. неизплатените трудови възнаграждения, които са дължими при спазване на условията на ал. 5; 2. обезщетения или други вземания, свързани с трудовото правоотношение, дължими по закон; 3. възстановяване на неправомерно удържани от трудовото възнаграждение данъци и/или осигурителни вноски; 4. възстановяване на прекомерно високи разходи спрямо трудовото възнаграждение или качеството на настаняването, удържани от трудовото възнаграждение на работника или служителя за предоставено от работодателя настаняване. Според ал. 8, условията и редът за командироване и изпращане по ал. 1 и 2 се определят с наредба на Министерския съвет. Такава в случая е приета, и това е Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, приета с ПМС № 382 от 29.12.2016 г.

В конкретния случай съдът намира, че нито една от гореизброените хипотези не е налице. Ищецът е командирован да извършва превози от името и за сметка на своя работодател, в полза на същия, които превози са международни и се извършват в чужбина. На практика нормативният ред в случаите при командироване на шофьори са специфични и те са регламентирани по специален ред в Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина /НСКСЧ/ в раздел Раздел IV. Командировъчни пари на персонала на сухоземни, въздухоплавателни и водни транспортни и специални средства. Следователно за шофьорите, които не са командировани да извършват услуга в полза на друга транспортна фирма, не се прилага режима на чл. 121а от КТ, доколкото на практика няма приемаща страна в държавата членка, на която те да предоставят съответната услуга. Услугата се извършва в полза на българския работодател, който ги командирова и техните разходи се определят по реда на НСКСЧ, като се имат предвид и специфичните ставки за този вид персонал в Приложение № 3, съгласно което към момента на изпращане на ищеца в командировка при единична езда му се дължат командировъчни от 50 евро на ден.

Единствено изключение е предвидено за каботажните превози, съгл. съображение седемнадесето от преамбюла на Регламент № 1072/ 2009, което изрично предвижда, че разпоредбите на Директива 96/71 се прилагат за предприятията, извършващи каботажни превози. Според дефиницията по чл. 2, т.6 от Регламент № 1072/ 2009 понятието "каботажни превози" означава вътрешен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършван временно в приемаща държава-членка в съответствие с посочения регламент. По делото липсват доказателства през процесния период ищецът да е извършвал каботажни превози на територията на държава – членка на ЕС. Напротив, от представените от самия ищец доказателства се установява, че ищецът е осъществявал превози между различни държави-членки на ЕС, като няма каквито и да било твърдения и доказателства ищецът да е извършвал вътрешни превози след разтоварването (каботажни превози) в позволения едноседмичен срок по чл. 8, § 2 от посочения регламент, на територията на която и да е от изброените в исковата молба държави, за да може по отношение на този превоз да се приложат гореописаните правила, транспонирани в чл. 121а от КТ и приетата съгл. ал. 8 от същия наредба. Приемане на обратното би означавало да бъдат приложени различни

национални законодателства по отношение на съществуващото правоотношение между международното транспортно предприятие и неговия мобилен персонал, в зависимост от това до коя държава са транспортирани пътниците или товарите, какъвто не е смисълът на Директива 96/71 и вътрешните норми, в които същата е транспонирана, а да се изравнят условията на заплащане на работници/служители в една държава членка и изпратени в същата държава такива от друга страна – членка на ЕС, които трайно извършват там същата работа, а получават по-ниско възнаграждение.

Допълнителното споразумение № 1 към трудов договор № 56/21.11.2021г. е сключено на основание чл.119 от КТ във вр. чл.2, ал.1 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставянето на услуги. Съгласно чл. 119 КТ трудовото правоотношение може да се изменя с писмено съгласие между страните за определено или неопределено време, но от условията на споразумението, следва извод, че за да възникне основание за плащане съгласно посочените в него минимални часови ставки за съответните държави, следва на ищеца да е възложено извършването на каботажен превоз и в тази връзка твърденията на ищеца, че уговорката му с работодателя за заплащане на допълнително трудово възнаграждение не е обвързано с Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставянето на услуги и извършването на каботажен превоз не отговаря на смисъла и предмета на споразумението.

С оглед на горното съдът намира, че за съответните часове работа или престой в определена държава – членка на ЕС на ищеца не се следва заплащане на минималното за същата трудово възнаграждение, поради което претенцията за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата от 4399,91 лева следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

По иска за заплащане на обезщетение при командировка по чл.215, ал.1 от КТ.

Според чл. 121 от КТ когато нуждите на предприятието налагат, работодателят може да командирова работника или служителя за изпълнение на трудовите задължения извън мястото на постоянната му работа.

Разпоредбата на чл. 215, ал. 1 КТ предвижда, че при командироване по чл. 121, ал. 1 от КТ, работникът или служителят има право да получи освен

брутното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени от Министерския съвет.

В изпълнение на тази законова делегация е издадена Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина(НСКСЧ), приета с ПМС № 115 от 3.06.2004 г., обн., ДВ, бр. 50 от 11.06.2004 г., в сила от 1.07.2004 г. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в Приложение № 3.

В настоящия случай ищецът е бил командирован от работодателя да извършва превоз по маршрут България-Белгия-Германия-Франция-Люксембург- Австрия-Холандия-Испания-България, като е управлявал автомобила сам, т.е. единична езда.

Става ясно от заключението на експертизата, че на ищеца се дължи нетно възнаграждение за м. ноември 2021г. -160,69 лева, за м. декември 2021г. - 589,13 лева и за м. януари 2022г. – 500,75 лева, при което чистото трудово възнаграждение за периода в който ищецът е престираал труд при ответника възлиза на 1250,57 лева/ таблица 5 от заключението на комплексната ССчЕ/. Дължимите командировъчни за процесния период, съгласно заключението на експертиза е в общ размер от 3491,16 лева /табл. 6 от експертизата/, от които 1711,35 лева за м. декември 2021г. и 1779,81 лева за м.януари 2022г. Тъй като ищецът оттегли претенцията си заплащане на трудово възнаграждение от 650 лева, по сключения между страните трудов договор и след като работодателят е извършил плащане на 25.01.2022г. в размер на 2560,00лева, с вносна бележка по сметката на ищеца, с основание – работна заплата и командировъчни за месец декември 2021г., като има признание на ищеца в първото с.з., чрез неговия пълномощник, че ответникът му е платил командировъчни разходи в размер на 2050,00лева, то от командировъчните в общ размер от 3491,16 лева ответникът дължи на ищеца разликата между 3491,16 лева и 2050,00лева/признато плащане от ищеца/ или това е сумата от 1441,16 лева до който размер искът се явява основателен, като претенцията следва да се отхвърли за размера над уважения до претендирания размер от 2181,73 лева, с.като неоснователна.

С оглед изхода на спора всяка от страните има право на разноски-ищецът съобразно размера на уважената претенция, а ответникът съобразно отхвърлената част от исковете.

По делото ищецът претендира разноски за предоставена безплатна помощ на основание чл.38 от ЗА в размер на 1258,16 лева, от които 739,99 за иска по чл. 215, ал.2 във вр. чл.121а от КТ/квалифициран от ищеца по чл.128, т.2 от КТ/ и 518,17 лева за иска по чл.215, ал.1 във вр. чл.121 от КТ.

Поради неоснователността на иска по чл.215, ал.2 от КТ и отхвърлянето на претенцията от 4399,91 лева на ищеца не следва да се присъждат разноски за този иск.

По отношение на иска с правно основание по чл.215, ал.1 във вр. чл.121 от КТ претенцията е за адвокатско възнаграждение от 518,17 лева е в предвидения минимум по чл.7, ал.2 т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. Съобразно уваженият размер на иска на адвокат С. Р. следва да се заплати адвокатско възнаграждение в размер на 342,28 лева.

Ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлените претенции на ищеца. По делото ответникът е направил разноски в общ размер от 920,00 лева, от които 620,00 лева –възнаграждение за ангажирания адвокат и 300,00 лева –възнаграждение за вещи лица по допуснатата комплексна експертиза. Страната не е представила списък на разноските и не е посочила каква част от разноските са по иска с правно основание по чл.215, ал.2 от КТ от 4399,91 лева и по чл.215, ал.1 от КТ от 2181,73 лева, поради което съдът приема, че разноските са в размер на 460,00 за всеки от исковете. Предвид отхвърлянето на иска по чл.215, ал.2, във вр. чл.121а от КТ в полза на ответника следва да се присъдят разноски по този иск в пълен размер от 460,00 лева. Предвид частичното отхвърляне на иска по чл.215, ал.1, във вр. чл.121 от КТ в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 156,14 лева.

Ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на РС-Карнобат държавна такса от 57,65 лева, представляваща 4% върху уваженият размер на исковата претенция.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А. И. С. с ЕГН *****, с адрес *** иск с правно основание по чл.215, ал.2 във вр. чл.121а от КТ за осъждане на "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н. да му заплати, сумата от 4399,91 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н. да заплати на А. И. С. с ЕГН *****, с адрес ***, на основание чл.215, ал.1, във вр. чл.121 от КТ сумата от 1441,16 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда - 24.02.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля претенцията над уважения до претендирания размер от 2181,73 лева, като неоснователен.

Осъжда "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н. да заплати на адвокат С. И. Р. –АК –Сливен адвокатско възнаграждение в размер на 342,28 лева.

ОСЪЖДА А. И. С. с ЕГН *****, с адрес *** да заплати на "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н., направените по делото разноси в размер на 616,14 лева.

Осъжда "НЕНКОВ-82" ЕООД, ***, ЕИК 200451069, представлявано от П.Г.Н. да заплати държавна такса по сметка на РС-Карнобат в размер на 57,65 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____